

[Svend Heiselberg]

af vejinvesteringerne. Men den sag vender vi jo snart tilbage til ved behandlingen af det forslag om en ny vejbestyrelseslov, som venstre netop har fremsat sammen med de konservative, de radikale, kristeligt folkeparti og retsforbundet.

Grove (KF):

Vi kan gå ind for det lovforslag, der ligger her, det er en vejudbygning, som er stærkt tiltrængt i det område. Vi finder, det er en fornuftig løsning, at vi laver en motortrafikvej først med chance for senere udbygning.

Jeg takker for oversigten over igangværende motorvejsbyggerier m.v. Vi kan jo altid se, om den kommer til at holde til næste år eller til næste år igen, for der er jo nu en tradition for, at der bliver lavet meget om på det, men det er da altid et grundlag for den diskussion, vi skal have i år på det område. Så kan vi se, om den holder til næste år.

Glensgård (FP):

Det burde egentlig ikke være ministeren for offentlige arbejder, som fremsatte det lovforslag, vi har til behandling her i dag. Det burde være finansministeren. Det, det drejer sig om, er ikke så meget, om vi ønsker at bygge en motorvej omkring Rønde, eller om vi ønsker at bygge en motortrafikvej omkring Rønde. Det, det drejer sig om, er, om vi kan skaffe pengene dertil. Jeg synes egentlig, at det fortjener lidt flere ord med på vejen end spørgsmålet om selve vejprojekteringen. Fremskridtspartiet ser gerne en vej bygget til aflastning af Røndes trafikproblem, men vi er en lille smule mere realistiske på den økonomiske side og må erkende, at vi ikke de nærmeste år vil være i stand til at afsætte midler på finansloven til at udbygge vejnettet for.

Det fører mig frem til at stille et enkelt spørgsmål til det konservative folkeparti, idet hr. Grove nu herfra siger, at det er da rart at se den udbygningsplan, og så må vi jo bare håbe, at den holder. Så må jeg spørge hr. Grove, hvordan det konservative folkepartis ændringsforslag til finanslovsforslaget skal forstås. Hr. Grove står i dag og taler om, at det er rart, at udbygningsplanen er der, og at man i hvert tilfælde må håbe, at den holder, samtidig med at det konservative folkeparti fremsætter ændringsforslag til finanslovsfor-

slaget, som betyder en nedsættelse af investeringerne såvel på motorvejsområdet som vedrørende anlæg af nye hovedlandeveje. Jeg ved godt, at det er et spørgsmål, som hr. Grove formentlig ikke kan besvare, men jeg synes bare ikke, det er rimeligt, at hr. Grove skal have lov til konstant herfra at stå og tale om, at vi skal bruge flere penge på vejområdet, samtidig med at det konservative folkeparti gang på gang stiller sig op og siger, at de gerne vil være med til at skære vejinvesteringerne ned.

Der var også en enkelt ting, som jeg ikke forstod i hr. Svend Heiselbergs bemærkninger, og det var spørgsmålet om, at venstre var ked af, at det tog noget landbrugsjord at lave en omfartsvej omkring Rønde. Det er vi for så vidt alle sammen kede af. Hr. Svend Heiselberg sagde, at så måtte vi finde en anden linjeføring. Skal det forstås således, at venstre ønsker at føre vejen ud gennem Kalø Vig? Ja men der er jo ikke andre muligheder. Altså, hvis ikke man vil føre vejen syd om Rønde og dermed ud gennem Kalø Vig, så er man nødt til at gå nord om, og dermed er man nødt til at tage noget landbrugsjord, så nu må vi have at vide af venstre, om de ønsker vejen anlagt. Ønsker de det, må de også acceptere, at der ryger noget landbrugsjord. Med hensyn til strækningen ude omkring Rønde-Tåstrup tror jeg såmænd ikke, at der sker så meget ved, at der ryger noget landbrugsjord, for de ved såmænd knap nok, hvornår de er hjemme derude. Det, der er problemet, vil jo nok være at fastholde den jord, som rent faktisk ligger derude.

Det korte af det lange er altså – det vil jeg godt sige til trafikministeren – at jeg ikke tror, at man i regeringen i fremtiden skal lægge sit ambitionsniveau så højt, som man har gjort. Jeg tror, man i regeringen må erkende, at Danmarks økonomi er så elendig, at vi ikke er i stand til at anlægge så mange nye vejstrækninger.

Jeg sad i går og kiggede lidt på udviklingen på obligationsmarkedet. I 1974 udgjorde statsobligationerne 0,4 pct. af det samlede nyudbudte marked. I 1980 udgjorde statens andel af det samlede nyudbudte obligationsmarked 52,3 pct. Det fortæller altså klart, at staten har et overforbrug, som finansieres, et overforbrug, som bl.a. er forårsaget af en anlægsinvestering som den, regeringen nu lægger op til.